

פָּרָק א

בְּבִאור כָּל חוֹבַת הָאָדָם בְּעוֹלָמוֹ

יְסוּד הַחִסְדוֹת וְשֵׁרֵשׁ הָעֲבוּדָה הַתְּמִימָה הוּא, שִׁיתְּבַר וַיִּתְאַמֵּת
אֶצֶל הָאָדָם מֵה חוֹבָתוֹ בְּעוֹלָמוֹ, וְלִמָּה צָרִיךְ שֵׁשִׁים מִבְּטוֹ
וּמְגַמְתוֹ בְּכָל אֲשֶׁר הוּא עֹמֵל כָּל יְמֵי חַיָּו:

וְהִנֵּה, מֵה שֶׁהוֹרֵנוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה הוּא, שֶׁהָאָדָם לֹא
נִבְרָא אֶלָּא לְהִתְעַנֵּג עַל ה' וְלִהְנוֹת מִזֵּיו שְׂכִינָתוֹ, שְׁזָהוּ
הַתְּעַנוּג הָאֲמִתִּי וְהַעֲדוֹן הַגָּדוֹל מִכָּל הָעֲדוֹנִים שִׁיְכוּלִים לְהַמְצִיא.
וּמְקוֹם הָעֲדוֹן הַזֶּה בְּאֲמֵת הוּא הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי הוּא הַנִּבְרָא
בְּהִכְנֵה הַמְצַטְרָכַת לְדַבֵּר הַזֶּה. אֵךְ הַדֶּרֶךְ כְּדִי לְהַגִּיעַ אֶל מַחֲזוֹ
חֲפֻצָּנוּ זֶה, הוּא זֶה הָעוֹלָם. וְהוּא מֵה שֶׁאֲמָרוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה
(אבות פ"ד), הָעוֹלָם הַזֶּה דוֹמֵה לְפְרוֹזְדוֹר בְּפָנֵי הָעוֹלָם הַבָּא.
וְהָאֲמָצְעִים הַמְּגִיעִים אֶת הָאָדָם לְתַכְלִית הַזֶּה, הֵם הַמְצַוֹת
אֲשֶׁר צָוֵנוּ עֲלֵיהֶן הָאֵל יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמְקוֹם עֲשִׂית הַמְצַוֹת
הוּא רַק הָעוֹלָם הַזֶּה. עַל כֵּן הוִישֵׁם הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּתַחֲלָה,
כְּדִי שֶׁעַל יְדֵי הָאֲמָצְעִים הָאֵלֶּה הַמְּזַדְמָנִים לוֹ כָּאֵן, יוּכַל לְהַגִּיעַ
אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הוֹכֵן לוֹ, שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַבָּא, לְרוֹוֹת שָׁם
בְּטוֹב אֲשֶׁר קָנָה לוֹ עַל יְדֵי אֲמָצְעִים אֵלֶּה. וְהוּא מֵה שֶׁאֲמָרוּ
זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (ערובין כב.), הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וּמַחֵר לְקַבֵּל שְׂכָרָם:

וּכְשֶׁתִּסְתַּבֵּל עוֹד בְּדַבֵּר תִּרְאֶה, כִּי הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲמִתִּי הוּא רַק
הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְהוּא מֵה שֶׁהִיָּה דוֹד הַמְּלֶךְ
אוֹמֵר (תהלים עג, כח), 'וְאֲנִי קָרַבְתִּי אֱלֹהִים לִי טוֹב' וְאוֹמֵר (שם
כו, ד), 'אֲחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִיתִי בְּבֵית יְיָ כָּל
יְמֵי חַיָּי וְגוֹ'". כִּי רַק זֶה הוּא הַטוֹב, וְכָל זוֹלַת זֶה שִׁיחֲשְׁבוּהוּ
בְּנֵי הָאָדָם לְטוֹב, אֵינּוּ אֶלָּא הֶבֶל וְשׂוֹא נִתְעָה: